

Finalment, ara és l'hora

Estimat indecís,

Finalment, ha arribat l'hora d'anar a les urnes. Oblidi's de si votem, participem o anem a fer una botifarrada popular. El diumenge cal anar als col·legis electorals.

Venim d'un procés llarg i, a voltes, traumàtic. No pensi en els entrebancs que hem trobat, en les repressions repetides que hem sofert ni en la paret inamovible amb què hem topat massa sovint.

Sé que està cansat, cansat de manifestar-se entre multituds, de sentir discursos monotèmatics, de defensar coses que ja fa temps que haurien d'estar resoltes, de veure banderoles grogues per tot arreu i de recollir signatures per això, per allò i per allò de més enllà.

No tingui por dels tancs ni de les infàmies. No es deixi intimidar per actituds burlesques i desmereixedores de la causa. No faci cas de qui s'empara en unes lleis interpretades a l'interès de segons qui, segons perquè. Que no som al segle XXI? Que no som europeus moderns? Que no tenim dret a expressar la nostra opinió lliurement?

Sé que té la sensació que no és això el què havia de ser i que el nou doblat no servirà de res. Tots sentim certa frustració. Volíem molt més i, de moment, no ha pogut ser. Però això no l'ha de fer enrere, ans al contrari, l'hauria d'empènyer a deixar clar que encara que només "participem", ho farem de manera massiva per demostrar que continuem endavant, que, més enllà de les formes, l'única cosa que no ha canviat és el nostre pensament sobre com volem que sigui el nostre futur.

El diumenge recordi quina és la filosofia del nostre poble: som gent pacífica i no ens agrada cridar! Però sí que ens agrada que ens escoltin, i com que no hi ha més sord que qui no hi vol sentir, haurem de mostrar, amb imatges i amb recompte de números, que som molt més que una gentada, els que volem decidir sobre el nostre petit país.

El nou 9N decideixi's a venir, recordi que som imparables i agafi aire, perquè això no s'acaba aquí. Finalment, ara és l'hora!